# BEZOEK

Het noodlot klopte aan.
Hij koos een donker, enzaam uur,
Toen de dood reeds sliep bij 't vuur.
Tesamen hielden wij de wacht;
hij was voldaan en steunde op de tafelrand
terwijl hij 't bloed kuste van mijn hand.

De aarde sloot zich aan
onze voeten. Toen stierven de vrekken,
en toch dorsten wij de dood niet wekken.
Er viel een schot in de stille nacht;
hij was voldaan en stapte door het zout
en hulde zich in rode rouw.

*TIP MARUGG*

De Stoep, december 1945 - 2e serie, No 6